

РЕШЕНИЕ

№ 36786

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **7268** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 68л от Закона за защита на потребителите /ЗЗП./.

Образувано е по жалба от "Билла България" ЕООД, депозирана чрез юрк. К., против Заповед № 2995/ 20. 03. 2025 г., издадена от Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на дружеството на основание чл. 68л, ал. 1 във вр. с чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от Закона за защита на потребителите е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно търговецът да предоставя невярна и подвеждаща информация относно крайната продажна цена на стоките, чрез обявената цена на опаковката, включително и за три вида стоки /св. пастърма „Еко слайс“, филе Е. слайс тар. „Еко мес“, „Ханове“ св. пастърма слайс/, находящ се магазин „704“ в [населено място], [улица], осъществявайки състава на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1/съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от Закона за защита на потребителите.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се иска нейната отмяна. В съдебното заседание оспорващото дружество не изпраща процесуален представител, като в писмена молба поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалвания акт.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на потребителите, редовно призован, не изпраща процесуален представител. чрез юрк. А., излага становище за неоснователност на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Административен съд - София град, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Във връзка с постъпил сигнал в КЗП, РД – Русе, звено Л. с вх. № С-03-449/16. 01. 2025 г., на 30. 01. 2025 г. била извършена проверка от длъжностни лица на КЗП на магазин за хранителни стоки "Б." в [населено място], [улица], за което бил съставен КП № К-2770674. Сигналът е относно: закупено варено пуешко бутче с обявена цена на опаковката 15,99лв./кг., но след заплащане на касата потребителят е установил, че обявената цена на опаковката не отговаря, т.е варено пуешко бутче е таксувано на 16.79лв./кг. Към сигнала е приложен касов бон.

В хода на проверката в магазина произволно са избрани няколко вида стоки с обявена цена на опаковките за единица мярка. Изискано е на касата да бъдат маркирани с цел установяване на цената, на която се предлагат на потребителите.

В хода на проверката в магазина произволно са избрани няколко вида стоки с обявена цена на опаковките за единица мярка. Изискано е на касата да бъдат маркирани с цел установяване на цената, на която се продават на потребителите.

При сравняване на цените съгласно издадения фискален касов бон № 9596/30.01.2025 г. е установено, че следните 3 вида стоки се реализират с по висока цена, а не с посочената на опаковката:

- св. пастърма „Еко слайс“, с цена на опаковка 54,59 лв./кг. и с цена на каса 56,99 лв./кг.
- филе Е. слайс тар. „Еко мес“, с цена на опаковка, 54,59 лв./кг. и с цена на каса 56,99 лв./кг.
- „Ханове“ св. пастърма слайс, с цена на опаковка 45,99 лв./кг. и с цена на каса 48,99 лв./кг.

С Констативния протокол е наредено да се представят справки за продадени количества на гореописаните стоки за периода 15. 01. 2025 г. - до 30. 01. 2025 г. На 03. 02. 2025 г. на електронната поща на КЗП РД Русе са представени справки за продадени количества от гореописаните стоки.

Прието е в хода на административното производство, че при осъществяване на търговската си дейност към 30. 01. 2025 г., търговецът „Била България“ ЕООД предоставя невярна информация, относно крайната продажна цена на стоките чрез обявената цена на опаковката, използвайки заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като така предоставената информация въвежда потребителите в заблуждение относно цената, на която биха могли или са закупили стоките. По този начин търговецът има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Направен е извод, че при посещение на търговския обект и след запознаване с предоставената им информация чрез обявената цена на опаковката, потребителят очаква или би очаквал да закупи съответната стока на цената, на която е обявена. На касата обаче, за 3 вида от стоките потребителят ще заплати по-високата цена, като за това различие е възможно въобще да не обърне внимание при положение, че е закупил и други стоки от търговския обект. Освен това, имайки предвид информацията за продажната цена, посочена в опаковката, потребителят би взел решение да закупи съответната стока, именно от този търговски обект, а не от друг, оставайки с впечатлението, че ги закупува на тази цена.

Административният орган е обосновал заключение, че по този начин търговецът осъществява състава на нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, пр. първо /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във връзка с чл. 68д, ал. 2, т. 4, хипотеза 1 /цената/ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Поради това била издадена оспорваната Заповед № 2995/ 20. 03. 2025 г., издадена от Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на дружеството на основание чл. 68д, ал. 1 във вр. с чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68д, ал. 1, пр. 1 от Закона за защита на потребителите е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика.

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 във връзка с чл. 152, ал. 1 от АПК и от активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, съгласно чл. 68л от ЗЗП. Обжалваната заповед е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат, фактически и правни основания, разпоредителна част. В заповедта точно е описано в какво се изразява нелоялната търговската практика, която е в разрез с изискванията за добросъвестност и професионална компетентност. Не се установяват съществени процесуални нарушения в административното производство. Изводите си решаващият орган е направил въз основа на констативен протокол, съставен от длъжностно лице при осъществяване на правомощията му по чл. 165, ал. 3, т. 2 и чл. 193 от ЗЗП. При издаване на акта административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 34, ал. 3, чл. 35, чл. 36 от АПК. Заповедта е издадена след съответно решение на КЗП, в съответствие с изискването на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП. Жалбоподателят е уведомен за започване на административното производство, като на негов представител е връчен констативният протокол.

Правното основание, на което е издадена оспорената заповед е чл. 68л, ал. 1 във вр. с чл. 68в, 68г, ал. 4 и чл. 68д, ал. 1, предложение 1 от ЗЗП.

Разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП оправомощава председателя на Комисията за защита на потребителите да издаде заповед, с която да забрани прилагането на търговска практика. Предпоставката, при която това правомощие може да бъде упражнено, е наличието на решение на комисията, което установява, че дадена търговска практика е нелоялна. В случая заповедта е издадена, след като комисията е установила, че дружеството прилага нелоялна търговска практика.

Разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП съдържа обща забрана на нелоялните търговски практики, а тази на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП изрично определя заблуждаващата търговска практика като нелоялна. Това означава, че ако процесната търговска практика е заблуждаваща, тя е нелоялна и следва да бъде забранена.

Съгласно чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някои от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

С процесната заповед Председателят на КЗП е забранил на „Била България“ ЕООД да предоставя невярна и подвеждаща информация относно крайната продажна цена на стоките, чрез обявената цена на опаковката, включително и за три вида стоки /св. пастърма „Еко слайс“, филе Е. слайс тар. „Еко мес“, „Ханове“ св. пастърма слайс/, находящ се магазин „704“ в [населено място], [улица], осъществявайки състава на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предложение 1/съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/ във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68в от Закона за защита на потребителите.

За да е налице визираната от органа нелоялна заблуждаваща практика, следва да е установено, че търговецът предоставя невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки.

От събраните по делото доказателства се установява, че етикетите върху процесните опаковки съдържащи информация за цена за килограм и за конкретната разфасовка са били поставени от производителя, а не от търговеца. Безспорно, посочената от производителя на стоката цена не е задължителна за търговеца, който би могъл да продава стоката на по-ниска или по-висока цена, като със съответен етикет обозначи цената в близост до предлагания артикул. В случая това е било сторено и потребителите са имали възможност да видят цената, обявена от „Билла България“ ЕООД, за която няма спор между страните, че е била означена на рафта пред разфасовките върху етикет, поставен от търговеца и именно това е цената, на която в случая са продадени хранителните стоки.

Същевременно обаче, следва да се вземе предвид поведението на средния потребител, който, когато купува стока, макар да се информира относно стойността на продукта, посочена на рафта, има навика и да се съобразява с цената, обозначена върху самата стока. В рамките на житейската логика е същият да се довери на цената, поставена върху самата опаковка, допускайки, че може да има и грешка върху етикета, поставен в близост до продукта от търговеца, ако изобщо този етикет е поставен в близост до самата стока и няма разместване на стоките /което често се случва в обектите за пазаруване, вследствие на поведение от останалите клиенти/.

Вярно е, че търговецът няма задължение да продава стоката на цената, обявена от производителя. В случая обаче „Билла България“ ЕАД е представило за продажба процесните продукти с цената, посочена от производителя, без да направи каквито и да било усилия или да заличи тази цена, или да отбележи, че тази цена е различна от действителната продажна цена в магазина. Така цялостното представяне на процесните продукти е било в състояние да заблуди средния потребител относно действителната цена на стоките, тъй като едновременно в магазина са били изложени две различни цени – едната върху опаковката на самата стока, а другата – на етикет, поставен в близост до нея.

Когато е налице разлика между цената на производителя и цената на търговеца, задължение на търговеца е да уведоми за това обстоятелство потребителя, като изрично отбележи на видно място, че при разлика между цената, поставена от търговеца в близост до продукта и цената, поставена от производителя върху самия продукт, на касата се маркира на цената, обявена от търговеца.

Едновременното наличие на две различни цени на един и същи продукт, изложен за продажба в търговския обект, без изрично да се посочва коя цена именно се маркира на касата, е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител относно действителната продажна цена на стоката, в резултат на което той може да вземе търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Без никакво значение в конкретния случай е дали се касае за единичен случай на допусната такава практика и колко лица евентуално са засегнати от прилаганата търговска практика, тъй като една от целите на ЗЗП, формулирана в чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП е да осигури на потребителите право на защита на икономическите им интереси при придобиването на стоки и услуги при нелоялни търговски практики и способи за продажба, неравноправни договорни условия. Поради това издаването на акт по чл. 68в от ЗЗП не е обусловено от накърняването на нечии интереси при прилагането на нелоялна търговска практика, а от възможността да възникне такова увреждане.

Поради това, правилен е изводът в обжалвания административен акт, че при осъществяване на търговската си дейност към 30. 01. 2025 г., търговецът „Билла България“ ЕООД предоставя невярна информация относно крайната продажна цена на стоките чрез обявената цена на опаковката, използвайки заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като така

предоставената информация въвежда потребителите в заблуждение относно цената, на която биха могли или са закупили стоките. По този начин търговецът има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика.

Горните аргументи мотивират съда да приеме, че Заповед № 2995/ 20. 03. 2025 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите представлява законосъобразен административен акт, жалбата срещу който следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 200 /двеста/ лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу Заповед № 2995/ 20. 03. 2025 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща направените разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд - София град пред Върховния административен съд.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: